विश्वसामा आत्रेयः।अग्निः। अनुष्टुप्, ४ पंक्तिः ।

प्र विश्वसामन्नत्रिवदर्चा पावकशोचिषे। यो अध्वरेष्वीड्यो होता मन्द्रतमो विशि॥ ५.०२२.०१

विश्वसामन्- सर्वसमाधानभूत । अत्रिवत्- त्वत्पूर्वाचार्यवत् । पावकशोचिषे- शोधकदीप्तये । अर्च- पूजय । यः । अध्वरेषु- धरविरोधिकर्मसु । ईड्यः- स्तुत्यः । होता- देवानामाह्वाता । विशि- जनेषु । मन्द्रतमः- अतिशयेनानन्दकरः तं पूजय ॥१॥

न्य१ग्निं जातवेदसं दधाता देवमृत्विजम्। प्र यज्ञ एत्वानुषगद्या देवव्यचस्तमः॥ ५.०२२.०२

अग्निम्। जातवेदसम्- जातप्रज्ञम्। देवम्- द्योतकम्। ऋत्विजम्- आचार्यम्। नि दधात- स्थापयत । देवव्यचस्तमः- अतिशयेन देवानामाप्तः । यज्ञः । अद्य- इदानीम् । आनुषक्- अनुषक्तं यथा भवति तथा । प्र- प्रकर्षेण । एतु- आगच्छतु ॥२॥

चिकित्विन्मनसं त्वा देवं मर्तास ऊतये। वरेण्यस्य तेऽवस इयानासो अमन्महि॥ ५.०२२.०३

मर्तासः- मनुष्याः । वरेण्यस्य- श्रेष्ठस्य । ते- तव । अवसे- तर्पणाय । ऊतये- रक्षायै । इयानासः- उपासमानाः। चिकित्विन्मनसम्- प्रज्ञामयचित्तम्। देवम्। त्वा- भवन्तम्। अमन्महि- ध्यायामः ॥३॥

अग्ने चिकिद्ध्य१स्य न इदं वचः सहस्य।
तं त्वा सुशिप्र दम्पते स्तोमैर्वर्धन्त्यत्रयो गीर्भिः शुम्भन्त्यत्रयः॥ ५.०२२.०४

अग्ने। अस्य- एतस्याः। सहसः- शक्तेः पुत्र। नः- अस्माकम्। इदम्- एनम्। वचः- मन्त्रम्। चिकिद्धि- बुद्ध्यस्व। तम्- तादृशम्। त्वा- भवन्तम्। सुशिप्र- शोभननासिकोपलक्षितशोभनप्राणोपेत। दम्पते- कुटुम्बपालक। स्तोमैः- मन्त्रैः। अत्रयः- भवदुपासकाः। वर्धन्ति- वर्धयन्ति। गीर्भिः- मन्त्रैः। शुम्भन्ति- मण्डयन्ति ॥४॥